

To nye Viser.

Den Første:

Aren Jaska.

Barde.

1. Kom hid i danske Admiraler,
Saa som Juul og Dordenskjold,
Kom og lærer af en Sømand,
Som var baade kæk og bold.
Han er Sømand uden Lige
Dg paa Habet Hvermands Skræk;
Hvo der vil med hannem seile,
Maa af Dækket fyldes væl.

2. Det var en Dag i September Maaned,
Jeg tror det var den Ellefte,
At Jaska ud med Jagten Haabet,
Han skulde gaa paa Bankerne;
Hensigten var med denne Reise,
Just ikke Krig paa Liv og Død
Men Fiskeriet var Gjenstanden
Hvad samme Stormen ham forbød.

3. I Storm og Hagel, Mulm og Mørke,
Han ploiet Havets Daaver grum,
Fra Kavringen og til Ruslands Kyster
Han styred Vest Nord-Vest til Kurs.
Skjøndt Stormen stedse mon tiltage
Fra Kavringen han styred ud,
Men hvorledes han kom til Rusland,
Det ved alene han og Gud.

4. Ved Dagens Gry det her sig viste,
At Jaska kommen var af sin Kurs,
Thi Vinden her sig mon omskabe
Til stundom Syd og Syd. Syd-Vst,

V box 19:551

I denne Maaned han gav Ordre
Alt skulle være stadig Vest,
Dg han sagde: jeg skal dem vise
12 Timers Gang, thi det er bedst.

5. Jaska sagde: Hør mine Gutter,
Nu 'bages Binden det kan I tro,
Thi her er ingen Sogang mere
Godt Veir vi faar en Dag og to,
Her skal I se at vi skal fiske,
Thi 'drømmen den er ogsaa 'bag
Di Tonder Lever her er at fange,
Det holder Jaska for ingen Sag.

6. Men Jaska her sig slemt forregner
Hans Barometer slog ham feil,
Thi Storm og Sogang, begge Dele,
Tiltog saa Jaska maa't gaa Seil,
Jeg skal mig selv ved Roret holde
Saa ved jeg Altting skal gaa godt.
I maa ei blegne om I skuer
Alt alt paa Dækket ligger flot.

7. I denne Maaned han fremturer
Den hele Dag og den ganske Nat,
Indtil det stred at Dagen efter
Da skulde vi saa Vardo fat
Til Østervaagen stod vor Tanke,
Men da vi skulde krydse ind,
Kapitainen stod selv ved Roret,
Dg styred skarpest Bide-Vind.

8. Kapitainen, hør bemærkes,
Var en Udending jeg tror 'Bens
Han gav alle sine Ordre paa Norsk
Med Blanding af lidt Kvansk,
Han forbød os strengt at reve,
Hvilket vi ham foreslog,
Men han sagde: jeg skal dem vise
Alt 'Benske Mand har ogsaa Mod.

9. Mens han seilte, Sagten kantroed,
Men da var han ganske rast,
Det eneste jeg hørte han sagde —
Var „hivan Dopsel ned i Hast“,
Men desværre det var forsilde,
Thi ingen kom hvor det var fast,
Dg hans Bud blev ei efterlevet,
Dg Sagten kantroed altfor snart.

Den Anden :

Skal nu vort Venskab ende saa
Vor Kjærlighed med stor Uttraa
Alt rives ned og kastes hen
For Dig min allerbedste Ven,
Skal jeg nu her i Sorgen gaa,
Dg sælde mangan blodig Daar.

2. Det vidnes skal fra Himmelen,
Alt jeg har elsket Dig min Ven
Dprigtig og foruden Svig
Mens Du har saa belønnet mig,
Den Ven jeg fik, den var ei god,
Den smerter mig til Hjertens Rod.

3. Af fattig Stand jeg kommen er,
Det maa jeg og bekjende her,
Men Ærlighed mig følge maa
Thi det behager Gud ogsaa,
Den som paa Trofskab lægger Bind
Han kommer vist i Himlen ind.

4. Har du en anden i dit Sind
Saa luk ham i dit Hjerte ind,
Men tænk og paa den Ven saa huld,
Den du har elsket over Guld
Lad andre ei forføre Dig,
Det kræmker mig saa inderlig.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

5. Der skrives i Evangelium,
Man hører Folket tale om
Hvad Rigdom føre kan med sig,
Den rige Mand der han laa Lig
Hans Sjæl den hastig vaagnede
I Helvede o vee! o vee!

6. Jeg beder Dag og Nat til Gud
Om han den Synd vil slette ud,
At Graad og Græmmelse mig ei
Skal møde mig paa Livets Vei.
At holde fast ved Jesu Ord,
Han hjælper mig hvordan det gaar.

7. Jeg slutte vil min Bise her
At skrive mer er ikke værd,
Men stedse bede for min Ven
Alt til min Gud i Himmelen,
At han vil lindre hendes Nød
Saa hun kan finde Hvilen sod

Tromsø, 1871.

G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

Forlagt af J. B. Fosb.